

ЗАСВИРИ МИ

Засвири ми, малка свирко,
засвири ми волна пѣсень!
Да се чуе на далеко,
на далеко, на широко:
тукъ е есень, златна есень!

Да се стѣгатъ вси овчари
и сбогуватъ съ планинитѣ,
да прибиратъ вакло стадо,
вакло стадо огоено
и да слѣзатъ въ равнинитѣ!

Тамъ ги чакатъ стари майки
и кжщурки занѣмѣли,
и другари халосии; —
буйни есенни седѣнки
срѣдъ мегдани запустѣли...

Засвири ми, малка свирко,
засвири ми волна пѣсень,
да се чуе на далеко
чакъ до наше златно село:
Ехъ, тази есень, чудна есень!...

Недѣлчо Тинчевъ

ГЕРЧО ЧЕТЕ ВЕСТНИЦИ

Не бѣше Герчо отъ богатъ родъ. Но какъвъ пѣкъ любозна-
теленъ се извѣди, да му се не начудишъ!

Свърши-несвърши трето отдѣление и почна да чете вестници.
Предупреди го учителката, баща му го дръпна за ушитѣ, а Герчо
за нищо не иска да знае — ще изпроси отъ бай Петка, кафеджи-
ята, нѣкой старъ вестникъ и ще го прочете отъ край до край.

Тръгна една сутринъ презъ ваканцията да пасе кравата. Дълго
време бѣше мислилъ, какъ да направи, че и вестника си да чете,
и кравата си да пасе. И днесъ го бѣше намислилъ. Щомъ се скри
задъ баира, измъкна изподъ ризата си едно вжже, направи юларъ
и го сложи на кравата. Поведѣ я после и каза:

— Върви, кравичко, следъ менъ, пѣкъ азъ да видя, какво
има въ тоя новъ вестникъ.

— Обърна се подиръ малко и я заговори:

— Вижъ, мари кравичко, тука пише нѣщо и за тебе. Една
крава въ село Весело дала тридесетъ литра млѣко и получила
първа награда — сребърно звънче съ бѣло герданче.